

ÉGIGÉRŐ

2011. ŐSZ

„Ezt mondja az Úr: Mert én újat cselekszem,
most kezd kibontakozni, majd megtudjátok!”

(Ézs 43,19)

Szenvedélyesen szeretem az őszt. Nincs az esztendőnek más szakasza, melyben a teremtett világ ennyi szépségét megcsodálhatnánk. Nincs annyi szín semmiféle festőpalettán, amennyit az Úristen ecsete ilyenkor napról-napra körénk fest. Nincs az a nagy kosár, melyet ilyenkor ne lehetne roskadásig rakni a fák gyümölcsével. Nincs az a napfény, mely jobban szerethető, mint az őszi, amikor már nem éget, de nem süt hidegen, hanem simogat, s engedi, hogy arcunkkal felé forduljunk. Nincs máskor ilyen illat, mely belengi az évszak minden zugát, indul a potyogó vadgesztenye illatától, s a must, a friss dió, az avar, a szilvalekvár, a reggeli köd, a szobában párologó mécses illatán át eljut az aluljáróban szálló sült gesztenye szimatáig. S amikor már ezt érezzük, tudjuk, itt van a tél.

Mások az elmúlás különböző fázisait szemlélik ebben az évszakban. Hónapról hónapra az idő múlását veszik észre a

színesedő faleveleken, a beérő termésen, a nap erejének gyengülésén, s a november végére kopasz az égre meredő faágakon. S végső soron igazuk van, minden szépség semmivé lesz abban a pillanatban, amikor megérezzük a sült gesztenye illatát. Az elmúlást is jelenti az őszt, az enyészetet, a pihenni készülést, a lelassulást, a búcsút, s tán a halált.

Más okom is volt rá, hogy szeressem az őszt. Nagyon szerettem az iskolát, augusztus végén már epedve vártam a tanév kezdetét, a találkozásokat, az újat, mely mindig rengeteg meglepetést tartogatott. Ó igen, az őszt ilyen értelemben kezdetet jelent, s a mai napig az új tanév indulását jelzi, nem csak az iskolapadban ülőknek, hanem sokaknak. Gyülekezetünk életében is új tanév indul. Van, ami olyan lesz mint tavaly volt, vannak, akik ugyanúgy itt lesznek velünk az alkalmakon. Van olyan üzenet, amit ugyanúgy fogunk hallani, mint korábbi éveken. De lesznek új alkalmak, új lehe-

tőségek, új üzenetek, melyre jó odafi-
gyelni, lesznek új előadók és ígéhirdetők,
új kihívások, feladatok. És lesznek, akik
már nem jönnek velünk, de megvan a
reménységünk, hogy jönnek és itt ma-
radnak mások, akik korábban nem tar-
toztak közénk. S ebben a régi-új érzés-
ben mindig erősebb az új, mert az re-
ményesség, lehetőség, az változtatható,
alakítható, az még nyitva áll, az még a
jövő!

A keresztyén ember életében együtt
látni a régit és az újat, az elmúlást és az
eljövendőt, – mint az őszben a szépséget
és az enyészetet – az valami rendkívül
különös dolog. Isten újat készít a szá-
munkra, és amíg a jelenben élünk, addig
talán végső dolgokként, elmúlásként
látjuk mindezt, mely kétségkívül valami-
nek a végét jelzi, jelenti. A faágakról

végül lehullik minden levél, de a Terem-
tő újat fest majd egy madárdalos tavaszi
hajnalon. Elmúlik minden, ami itt érték
nekünk, de felsejlik egy fény, melyből
tudjuk, Isten újat kezd velünk. Újjáte-
remt minket, megújít mindent, eget és
földet. Az elmúlásban benne van a meg-
újulás, vagy inkább az újjáteremtés.

Adja Isten, hogy mindig egymás
mellett lássuk e kettőt, tudva, hová tar-
tunk, mivégre vándorolunk, s amíg ván-
dorolunk, hadd maradjunk az Ő közelé-
ben, Tőle el nem szakadva, Hozzá min-
dig visszatérve, a hívást hallva, a hívó
szónak engedelmességgel. S akkor bizo-
nyosan erősebb lesz a régi-új érzésben az
új, mert az reménység. Az a reménység.

Ámen.

KECZKÓ SZILVIA

Egy szálfá...

(Dr. Schulek Ágoston elmenetelére)

Egy szálfá dőlt ki cserjés erdeidből
Uram! Miért ily' zord az aratás?
Az igazságot tagadó világ már
nem érdemli a példamutatást?
A hit bátorságát, az örök derűt-
sugárzó embert miért vitted el?
Szánakozásod ideje lejárt?
S ránk ily búsulva emlékezel?

Világunk romlott, kiszáradt, sivár,
a hitvány múltat, tombol a silány...
Olyan kevés a példa-éltű ember,
aki tenni képes és tenni kész;

szíve telt hazaszeretettel
s istenfélelmét mutatni merész,
tanít, példát mutat, átad sok tudást;
nem ismer soha semmi megalkuvást.

Él, dolgozik, hogy sokszor meghasonlott,
megcsalt népét hittel hathassa át.
A TF esték vágó közönsége
lelkét szavak, dalok ígéi biztaták.
Fáklya volt a mélyülő sötétben,
lobogva mutatta a jó irányt,
így dolgozott sok szent ügy érdekében;
hűn: háza, hite, hazája iránt...

Nagynevű család méltó, jó utódja,
ki minden fontos eseményt követ,
arcán az égi ház boldog derűje,
mint Isten-közelből közénk jött követ.
Szerényen, bölcs, kevés, de szép szavakkal
egy biztos értékrendet képviselt;
az égi harmóniát tükrözte vissza,
az örök kincset, azt amelyre lelt.

Egy szálfá dőlt ki: látjuk vak szemünkkel,
s úgy reméljük átplántáltad őt
saját égi kertedbe szálfaként
mint örök példát kis néped előtt.
Hogy ne kelljen már e posványban küzdeni,
hiszen megtette, amit tehetett.
Hiánya űr, pótolni nem lehet,
köszönjük Urunk, hogy köztünk élhetett!

SZÁK-KOCSIS PÁL

Budapest, 2011.10.06. Az aradi vértanúk emléknapján.

In memoriam Schulek Ágoston

Én nem ismertem őt másképp, mint gyülekezetünk egy tagját. Sokan mint sportembert vagy tanárt, mások mint a civil összefogást munkáló közéleti embert ismerték, de a szememben ez a poszt van legelől: Ágoston a Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezet meghatározó tagja volt.

Ha lehunynom a szemem, számtalan arca jelenik meg előttem, minden alkalom más, de egyvalami mégis azonos és változatlan azon az arcon: a mosolya. Az a derűs mosoly, amellyel köszöntött időst és fiatalt, amely oly kevesek ajándéka, neki megadatott, ő így tudott járni köztünk, a szembejövőt is mosolyra fakasztva.

Minden kép közül a legelső – bocsássanak meg érte – a magas ember, kezében a hosszú nyelvű portörölővel, amint körös-körül járja a templom és az egész épület minden zugát, késő ősszel és kora tavasszal, mert a takarító napokon mindig neki jutott ez a feladat. Ha csak tehette, családjával együtt itt volt, jókedvvel végezte, éppúgy, mint nyaranta a templomkertben a fűnyírást, szolgálatnak tekintve ezt is.

Szolgáltunk együtt másképp is, más-más keziinkben, mint ablaktörő ronggyal és portörölővel, mégpedig kenyérral és borral, nála a kenyér, nálam a kehely: úrvacsorát osztottunk együtt istentiszteleteken. Világos öltönyében már jókor reggel beköszönve az irodába, örömmel vállalta ezt a szolgálatot is.

Egy két évvel ezelőtti decemberi vásárnap van előttem, meghatározó pillanat

saját életemben, amikor az édesanyjáról szóló könyvet adta nekem ajándékba egy istentisztelet után. Nagy szívvel adta, kérte, feltétlenül olvassam el, egy papné számára kötelező olvasmány! A következő hetekben éjjeliszekrényem állandó lakója lett e könyv, sokat formálódtam édesanyjai hivatásomban, amíg olvastam. Ezért mondtam is neki néhány hónappal később, (amikor kikérdezte a leckét) nem csak minden papné, de minden feleség és anya számára kötelező olvasmány. Akkor mondta azt is, igen, ők a testvéreivel egyenként meg voltak győződve arról, az édesanyjuk ŐT szereti a legjobban. Vagyis mindenki ezt gondolta magáról! Nagyszerű dolog volt évekkel később rádöbbedni arra, ha mindenki így érzett, mindenkit egyformán szeretett!

S mivel szeretve volt, tudott is adni belőle. Legtöbbet családjának adta e kincséből, még ha sokat volt is távol, a nagypapától már sok segítség és szeretet jutott gyermekeknek, unokáknak. Tudom, hogy a gyülekezet gyermekeit is szerette, szinte állandó tagja volt családos istentiszteleteinknek. Mindenkinek jól esik munkája nyomán az elismerés, még nekem is. Amikor két évvel ezelőtt komolyan megújítottuk ezeket az alkalmaikat, nem egyszer lépett oda hozzám, és köszönte meg a szemembe nézve, őszinte szavakkal, hogy igen, ez valóban a gyermekek szívéhez szólt. S ez azóta is minden hónap első vasárnapjára készülő eszembe jut.

És látok arccokat, gyermekarcokat, melyek örömtől ragyognak, egy-egy

révfülöpi konferencián, amikor felvállalva azt, hogy nem hallja a fő előadást, a lézengő kicsiket összegyűjtve vetélkedőt szervezett nekik...

És látom, sőt tisztán hallom, amikor belépve kezét nyújtja, s így köszönt: „Kezét csókolom...”

Mindezt nem látom többé... csak ha lehunyom a szemem...de úgy mindig látni fogom.

KECZKÓ SZILVIA

Egy szikrányi fényt!

Az életet tovább nem adtam,
látható nyomot nem hagyok,
ha kérdezel tántumokról,
lehajtott fejjel hallgatok.
Uram, hadd hagyok
egyetlen tűnő pillanatra
egy szikrányi fényt,
azoknak, akik közt vagyok!

/2001. április/

Ejtőernyős-ugrás

Uram,
én tudtam, hogy hamarosan
ki kéne nyitnom az ernyőt,
de észrevettem
ezt az egész csodálatos világot,
a mélységet és a magasságot;
körülottem a fodros felhők,
kúszó árny elnyel hegyet és erdőt,
fent és lent ragyog a fény,
azt hittem, hogy egész világ enyém –
s egyszercsak elfelejtettem,
hogy zuhanok...
Másodpercek, órák, napok
és évtizedek teltek,
talán ezek az utolsó pillanatok;
ügyetlen vagyok –
hogy is vannak azok a mozdulatok?...
jaj nekem,
ha kezedet felém ki nem nyújtod,
s tenyeredbe nem hullhatok!

/1999. május/

Erdélyi Csaba gyülekezetünk tagja.

Gyülekezeti alkalmak, októbertől decemberig

Hó	Nap		Időpont	Esemény
október	21-23.	péntek-vasárnap		Családi és ifjúsági kirándulás
	24.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum: Az egyházi könnyűzenéről – fórum beszélgetés Résztevők: Sillye Jenő, Győri János Sámuel, Keczkó Pál
	31.	hétfő	18:00	REFORMÁCIÓ ÜNNEPE, ev.-ref. Istentisztelet (reformátusoknál)
november	12.	szombat	9:00	Kerti és takarítási munkanap
	17-21.	csütörtök-hétfő		Konfirmált fiataljaink utazása Finnországba
	19.	szombat		„Jövönk záloga a család” – Családi nap Budahegyvidéken a MOM Kulturális Központban
	20.	vasárnap	18:00	Zenés Áhítat
	28.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum: Az új egyházi törvényről Előadó: Szászfalvi László államtitkár – KIM
december	1.	csütörtök	18:00	Adventi igehirdetési sorozat 1., utána szeretetvendégség
	6.	kedd	18:00	Adventi igehirdetési sorozat 2.
	13.	kedd	18:00	Adventi igehirdetési sorozat 3.
	17.	szombat	17:00	Gyülekezeti szeretetvendégség és gyermek bábos délután
	24.	szombat	17:00	KARÁCSONY ESTE, istentisztelet
	25.	vasárnap	10:00	KARÁCSONY ÜNNEPE, istentisztelet
	26.	hétfő	10:00	KARÁCSONY ÜNNEPE, istentisztelet
	31.	szombat	18:00	Óév esti istentisztelet
A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatóak.				

Szeretettel várjuk az érdeklődőket **Büky Anna**, gyülekezeti tagunk felolvasó estjére:

2011. november 24-én, csütörtökön 18 órára.

Helyszín: **Alexandra Könyvesház**

1055 Budapest, Nyugati tér 7.

Fának támaszkodva

Mesél a magyar erdőmérnök, Halász Aladár

Folytatódik a „Kincsek a sorok között” sorozatunk. Ezúttal Halász Aladár erdőmérnököt mutatjuk be, akivel hitről, munkáról, családról beszélgetünk:

Aladár bácsi egy nagy múltú evangélikus családból származik, a Győr-Sopron megyei Potyond településről. Elmondása szerint – a háborús éveket leszámítva – nem emlékszik olyan időszakra, amikor nem ment volna el a vásárnapi istentiszteletre. A nehézségekben is mindig, csak és kizárólag hite erősítette, s ez a mai napig is így van.

Soha nem másban, mindig önmagában kereste és keresi a hibát, a felelősséget, és a javítás szándékát.

Mint fiatal erdőmérnök Ungváron kezdett dolgozni, majd a háborús viszonytagságok, katonai szolgálat és hadifogság után, ezerkilencszáznegyvenhat februárjában tért haza. Aladár bácsi máig nem tudja feledni az ifjú katonaként átélt, második világháborús szenvedéseket, megpróbáltatásokat, melyeknek felelevenítése során még ma is sorsközösséget érez akkori bajtársaival. Az esküvőt ezekben a nehéz időkben, ezerkilencszáznegyvenhat októberében tartották. Boldog házasságából két leánygyermek született. Feleségével, Piroskával, azóta is együtt vannak, szeretetben és egymás iránti tiszteletben összekovácsolódva.

Aladár bácsi viszonylagos biztonságban vészelte át az „átkos” időszakot,

noha templomba járása miatt az ötvenes években munkahelyet kellett változtatnia. Tiltakozott a Rákosi féle őrült erdőki-termelési tervek ellen is, mely így hangzott „Az erdészek ne féltsék erdeiket, mert mire azok elfogyának, az amerikaiak jóvátételben szállítanak nekünk fát...”.

„Az erdők állapotát figyelembe véve az előírt fakitermelést legfeljebb tíz évig lehetne folytatni, azután a bútorainkat leszünk kénytelenek eltüzelni” – kontrázott Aladár bácsi, és az akkor még ifjú erdőmérnököt, bátor kiállása ellenére – vagy talán éppen ezért – megbízták a magyarországi fakitermelés illetve erdőfeltárási terv sémarendszerének kidolgozásával. Ettől kezdve karrierje egyenesen ívelt felfelé és az Erdészeti Világkongresszus szervezésében többször járt külföldön, Genfben, Madridban, és Dél-Amerikában, majd a Buenos Aires-i világkongresszuson képviselte hazánkat. Ezt követően kinevezték a Földművelésügyi Minisztérium főigazgatójának. Ebből a pozícióból, koholt vádak alapján, kémkedés ürügyén távozni kellett és csak mint másod-osztályvezető folytathatta a munkát. Ezen meghurcoltatások három éve alatt is megingathatatlan erővel dolgozott tovább. Ezerkilencszázhetvenkétben, a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki. Ezután ismét hosszabb külföldi szakmai utak következtek az akkori Szovjetunió szibériai területei-

re, Albániába, majd három hónapos kanadai tanulmányút.

Szakmai tudását, a magyar erdőgazdaság jövőbe mutató és hasznos terveit a mai napig nem kellett felülbírálni. Az általa beindított nagy erdősírtési programnak köszönhetően, melynek része a sétáló és a fakitermelést elősegítő úthálózat kiépítése a nyolcvanas években már nyolcvanhárom millió köbméter fát tudtunk kitermelni. A kerek születésnap

évfordulón Isten iránti hálával tekint vissza sokszor nehéz, de családjá és szakmai élete terén is gazdagon megáldott életútjára. Így kívánjuk kilencvenedik születésnapján, hogy továbbra is Istenbe vetett rendíthetetlen hitével, jó egészségben még hosszú időn át köszönthessük hétről-hétre templomunkban.

BÜKY ANNA

Liszt Ferenc életének és műveinek magyar vonatkozásai

A magyar és az egyetemes zene-történet egyik legkiemelkedőbb egyénisége éppen ÉGIGÉRŐ lapszámunk megjelenése előtt 200 évvel, 1811. október 22-én született a Sopron megyei Doborjában. (A község a trianoni tragédia óta Raiding néven Ausztriához tartozik.) Édesapjának, Liszt Ádámnak az anyanyelve magyar volt, de édesanyja, az osztrák Lager Anna nem tudott magyarul, ezért otthon németül beszéltek. Liszt később tanult meg franciául, olaszul, latinul és egy keveset magyarul is.

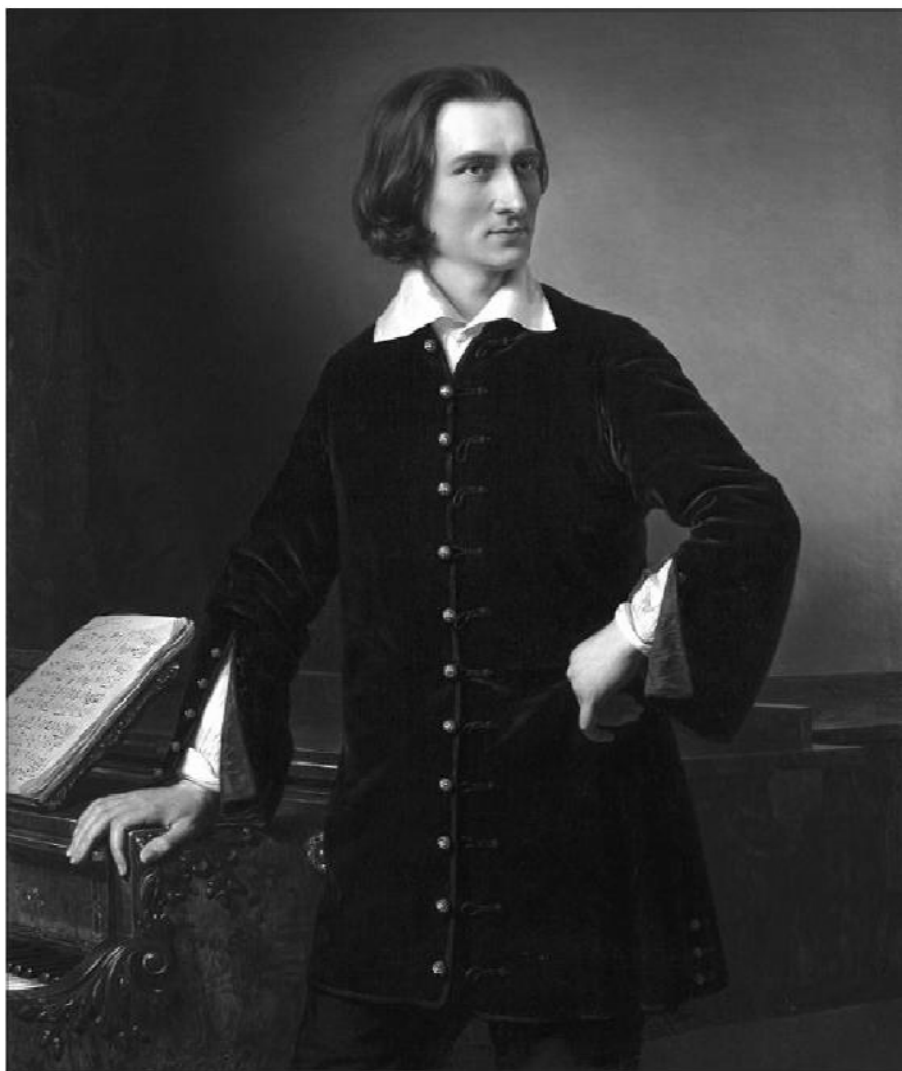
Ferenc már kisgyermek korában rendkívül fogékony volt a muzsika iránt. Öt évesen az édesapja által zongorán eljátszott darabokat elénekelte, hat éves korában emlékezetből, hibátlanul lejátszotta. Kilenc éves korában – élete első hangversenyén, Sopronban – előadta Ferdinand Ries zongoraversenyét, majd a közönség által feladott zenei témákra variációkat rögtönzött. Óriási sikert aratott. A szülei egyengették a kisfiú útját, küszködve a szegénységükből adódó mindennapi nehézségekkel. Bécsben Karl Czerny tanította a zongorázás technikai ismereteire. Felismerve rendkívüli tehetségét, megjósolta, hogy kis tanítványából a világ legjobb zongoraművésze lesz, aki már 9-10 éves korában bármilyen nehéz zeneművet lapról hibátlanul lejátszott.

Liszt Ádám 1823. május 1-jén bemutatatta fiát hazája fővárosa, Pest közön-

ségének. A magyar nyelven meghirdetett hangversenyt a nagy sikerre való tekintettel három estén meg kellett ismételni!

Édesapjának váratlan halála után Ferenc az édesanyjával Párizsban élt, ahol tanított és hangversenyezett. Élettársa, Marie D'Agoult grófnő három gyermeküknek adott életet. Közülük a magyarul tanuló és magyarul jól beszélő Daniel, majd idősebb leányuk, Blandine is fiatal felnőttként halt meg, Cosima később Richard Wagnernek lett a felesége.

Liszt 1838-ban értesült a pesti árvíz-katasztrófáról. Elfelejtett magyarsága felébredt benne. Bécsbe sietett, ahol 10 hangversenyt adott, melyek teljes, hatalmas bevételét a károsultak megsegítésére küldte. 1839 telén Pestre érkezett. Pesti hangversenyei országos események voltak. Alapítványt tett a „Nemzeti Zenede” létesítésére, meglátogatta a város nevezetességeit, és figyelemmel hallgatta a cigányzenekarok által előadott magyar nótákat, táncokat. Ezek a benyomások készítették később a magyar rapszodiák megírására. Magyaroknak érezte és mondta magát, és boldogan idézte vissza emlékezetébe a gyermekkorá óta nem hallott magyar szót. Doborjánba utazva az egész falu ünnepelte világnagysággá emelkedett szülöttjét. Liszt érzékenyülve fogadta az egyszerű nép háláját és szeretetét. Pesti tartózkodása annyira felrázta a város és az ország hangulatát, hogy utána az emberek hónapokig csak Liszttel foglalkoztak. Nyilatkozatai, tanácsai,

Liszt Ferenc, Barabás Miklós olajfestménye, 1847
MNM

biztatásai nyomában új magyar zenekultúra kezdődött! Magyar nóta feldolgozásaival, a Rákóczi-induló eljátszásával lázba hozta a pestieket. Vidéki hangverseny körútján a magyar nép zenéjével,

művészetével, népviseletével és szokásaival is ismerkedett.

Kijevei hangversenyén ismerkedett meg élete második nagy szerelmével, a lengyel Sayn-Wittgenstein Caroline her-

cegnével, akivel 1848-ban együtt utazott Bécsbe, Kismartonba és Doborjánba. A hercegné megilletődve lépte át Liszt szülőházának a küszöbét.

A magyar szabadságharc bukása Liszt Ferencet mélyen megrendítette. A szabadságharcot és vértanúit siratta az „1849 október” alcímet viselő, *Funéraisles* zongoradarabban és a *Hősi sirató* c. szimfonikus költeményben. A magyarság fájalmát kifejező műveit külföldi kortársai értetlenül elutasították, amelyeket ma is csak a magyarság nemzeti tragédiáit átélt magyar vagy magyar sorsközösséget vállaló hallgató tud befogadni.

Magyarországhoz szoros, igazi baráti szálak kapcsolták. Vörösmarty Mihály csodálatos költeményt írt *Liszt Ferenc-hez* címmel. Pest-Budán több hangversenyt adtak Liszt műveiből: először 1853. június 1-jén a Filharmóniai Zenekar Erkel Ferenc vezényletével a *Magyar Fantáziát* játszotta. A hangverseny visszhangja leírhatatlan volt. Az esztergomi székesegyház felavatására írt miséjét 1856-ban mutatták be. („Partitúrját elimádkoztam”- írta.) Boldogan vette tudomásul az állandó operaegyüttes, a Filharmóniai Társulat, a Zenede, zeneiskolák, hangversenyek fejlődő munkásságát és a magyar zene diadalmas előretörését. Pesten mutatta be az Árpád-házi magyar királylány, *Szent Erzsébet legendáját* 1861-ben. Ettől kezdve gyakran tartózkodott Magyarországon, ahol igazán otthon érezte magát. Tanított, hangversenyezett, játszott a magyarsággal rokonszenvező Erzsébet királyné előtt is,

és barátaival messzemenő tervekkel szőtt a magyar zeneélet elmélyítéséről.

1875 áprilisában megnyílt a pesti Zeneakadémia, melynek vezetősége hősi önfeláldozással küzdött a jelenért, de Liszt és Erkel fáradhatatlan munkássága meghozta a várt eredményt: az Akadémia világhírű intézmény lett.

A magyarság sorsával teljesen összefonódott életű idős mester 1885-ben írta egyik ismerősének, hogy 40 oldal magyar zenét komponált. Feldolgozta a *Himnusz* és a *Szózat* megzenésítését. A „*Magyar történelmi arcképek*”-kel mintegy panteont kívánt állítani a 19. század nagy magyarjainak, akikhez személyes kapcsolat, többükhöz mély barátság is fűzte: Petőfi Sándornak, Széchenyi Istvánnak, Eötvös Józsefnek, Vörösmarty Mihálynak, Deák Ferencnek és Teleki Lászlónak állított emléket zongoradarabjaival.

Halálát 1886. július 31-én Bayreuthban tüdőgyulladás okozta. Szeretett magyar hazájától távol temették el. Bayreuthban nyugvó hamvai felett kápolna áll.

Liszt magyar érzéssel és kifejezéssel teli művészete gyökerében erősítette meg a magyar zenekultúrát, és utat mutatott a jövőbe. Erkel és Liszt vállalták a magyar muzsika megteremtését, és hogy hősiek vállalkozásuk milyen eredményes volt, azt legméltóbban a muzsikájuknak és a ma muzsikusainak a sikerei igazolják.

KÉZDY PÁL

Visszatekintés

Az előző évekhez hasonlóan az idei nyár is gazdag volt eseményekben, ami különösen gyülekezetünk „mozgékonyabb” korosztályát gazdagította élményekkel.

Örömeinket az ÉGIGÉRŐ olvasóival is szeretnénk megosztani.

Gyülekezeti kirándulásunkon május 28-án – Özvegné Piroska és ifj. dr. Kézdy Pál vezetésével – a Pest megyei Ócsát kerestük fel. A Tájvédelmi Körzet központjában a népi építészet, a helyi népviselet és a falusi élet kellékeit néztük meg, a természetvédelmi területen ritka lápréti növényeket és a madárgyűrűző tábor életét, a románkori bazilika (1560 óta református templom) páratlan szépségű, ősi freskóit és – borkóstolóval összekötve – az egyedülálló földbesüllyesztett pince-sort.

ÉGIGÉRŐ hírlevelünk „nyárelő” száma június elején jelent meg. Kiadványunk új sorozatában Büky Anna szerkesztőnk Kincsek a sorok között címmel gyülekezetünk hűségese, nevezetes tagjait mutatja be. Elsőnek dr. Träger Herbert hídmérnököt, mai számunkban Halász Aladár erdőmérnököt ismerhetjük meg közelebbről.

Tanévzáró istentiszteleteinket június 6-án 10 órakor és 11.15 órakor tartottuk, melyeken lelkészeinkkel együtt adtunk hálát Istennek az iskolaév és a gyülekezeti munkaév áldásaiért.

Évadzáró kerti összejövetelünket június 11-én, szombaton tartottuk, amelyen

gyülekezetünk minden korosztálya együtt örült lelkésziünk igehirdetésének, a finom ételeknek, a szép új kerti padso-roknak és a közösségi együttlétnek.

Gyermektáborunkat július 7-12. között Nagyvelegen Hikisch Zoltán és Boróky Rita testvéreink vezették. 16 gyermek volt a nagyon jó hangulatú táborban, ahol kézműves foglalkozás, ének és közös játékok tették változatossá együttlétüket.

A „balatonakarattyai” ifjúsági családok hétvége a balatongyöröki Sóvárban volt július 15-17. között 58 résztvevővel, ahol Kovácsné Tóth Márta kemenesmagasi-vönöcki lelkész és dr. Garádi Péter budaörsi felügyelő testvérek tartottak értékes, színvonalas előadásokat. Ezalatt ifjaink a gyerekeknek külön programokat tartottak.

Ifjúsági táborunk szintén a györöki Sóvárban volt, amelyen július 10-15. között 18-an vettek részt lelkésziünk, Keczkó Pál, Keczkó Szilvia és Vörös Etelka presbiter testvérünk vezetésével. Ez a tábor is jó hangulatú volt, áhítatokkal, sok játékkal.

Kerékpártúránkat augusztus 14-20. között Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba

készítette elő és szervezte. Az őrési túra teljes hossza 435 km volt! A 33 résztvevő – közöttük lelkeszeink, Pál és Szilvia – a túra egy részén vagy teljes hosszán részt vett, és nagyon sok élménnyel gazdagodott.

Az erdélyi (párciumi) buszos kiránduláson augusztus 29 és szeptember 2. kö-

zött a 15 résztvevőből 9-en voltak gyülekezetünk tagjai. Az utat Özvegy Istvánné Piroska szervezte. Számos, nagyon szép, hajdan magyarországi helyen jártak.

Összeállította: **KÉZDY PÁL**

Pénztárosaink

Anyár eleje óta Gyülekezetünknek új pénztárosa van: Antal Adorjáné Károly Ildikó helyét és feladatait Bakosné Kenessey Erzsébet vette át.

Antalné Ildikó gyermekkora óta hűséges tagja gyülekezetünknek. Nagyon fiatalon jutott özvegyiségre, egyedül, áldozatosan nevelte fel és taníttatta gyermekeit, Mariannt és Pétert. Pénztárosi munkáját 18 éven keresztül lelkes odaadással, becsületesen végezte el, és presbiterként is segítette gyülekezetünk munkáját. Gyülekezetünk tagjainak szeretetét és megbecsülését vívta ki családjának tagjaival együtt.

Bakosné Kenessey Erzsébet – nyilvános pályázat nyerteseként – június végén vette át Ildikótól a pénztárosi munkakört, amelynek feladatai – a követelményeihez alkalmazkodva – az

eddigieknél jóval nagyobbak: magában foglalja a teljes könyvelést, az adó- és TB előírásoknak megfelelő adminisztrációs feladatok és előírások teljesítését és a gyülekezeti adminisztráció egy részének számítógépes kezelését is. Az ehhez szükséges ismereteket idegenforgalmi közgazdász diplomájával 1995-től kezdve korábbi munkahelyein szerezte meg. Utazási irodákban volt hálózatvezető, irodavezető, ill. értékesítési igazgató. Anyanyelvén kívül német, angol és spanyol nyelven tud. Gyülekezetünknek gyermekkora óta tagja, hűséges munkatársa, külgügyi bizottságunk tagja.

Ildikó pénztárosi és egész gyülekezeti szolgálatát hálás szeretettel köszönjük meg e helyen is, és életére egész gyülekezetünk nevében Isten áldását kérjük. Erzsébet pénzügyi előadói munkájához erőt, kitartást és Isten áldását kívánjuk.

Szerkesztőbizottság

Balatonyöröki ifjúsági tábor

Az ifi minden évben meghódítja valamelyik várost vagy falut, idén Balatonyörökön vetettük meg a lábunkat.

Az út nagyon jól kezdődött, miután megtaláltuk egymást a Déliben és a vonatról is a megfelelő helyen szálltunk le. A fogadtatás nagyon kedves volt, Pali és a Szák-Kocsis unokatesók fülig érő szájjal futottak elénk az állomásra, majd készségesen segítettek vinni a csomagjainkat. Szerencsésen megérkeztünk a KIE - Sóvár táborhelyére, ahol elfoglaltuk a kényelmes, ám annál melegebb szobákat. A szerencsésebbeknek erkély is tartozott a szobájukhoz, így nálunk, a Ruttkay-Kucsera rezidencián tartottuk az esti (takarodón túli) beszélgetéseket, melyeket rendszeresen „lekáderezett” a vezetőség (Szilvi, Eta és Pali). ☺

Isten gyönyörű, napos időt ajándékozott nekünk erre az öt napra, melyet ki is használtunk. Első nap már be is népesítettük a györöki strandot. A kényelmesebbek - mondanom sem kell - a lányok körül páran, na jó én is, a parton maradtunk sütkérezni, a bátrabbak pedig be-merészkedtek a gyorsan melegedő vízbe.

Egyik nap elmentünk kirándulni Badacsonyra, és mivel körülbelül 40 fok volt, az erdő hűvösében sokkal jobban viseltük a hőséget. A napi áhítatot is a fák árnyékában tartottuk meg. Itt, a természetben valahogy Isten üzenetét is közelebb éreztük magunkhoz és talán a hozzá szóló ifjúsági énekeket is tisztábban hallotta. A héten olyan bibliai történetekkel ismerkedtünk meg, vagy eleve-nítettünk fel, melyekben emberek talál-

koztak Jézussal, és a találkozás, beszélgetés nyomán megváltozott az életük.

Két nappal később, immár erős nap-sütésben a helyi erdőket is felfedeztük, ahol már nem voltak olyan hatalmasak a fák, mint a hegyen. Ugyanis hála kiváló tájékozódási képességeinknek, sikerült bejárnunk az összes turistautat! ☺ De le a kalappal a legifjabb táborozók előtt, a Keczkó fiúk nemhogy végig velünk jöttek, hanem mindig a csoport élén haladtak, siettetve a nagyokat!

Esténként sokat énekelünk és drámajátékokat játszottunk. Leglelkesebb résztvevői a nyolc személyes szoba lakói, a lányok: Kinga, Judit, Sára, Adri, Andi és Réka voltak.

Bármennyire is élvezte mindenki az általam tanított játékokat, a hét fénypontja a kis Levi ötödik születésnapjának megünneplése volt és hogy megosztotta velünk a tortát! ☺

Pénteken pedig élményekkel és egy néhány szűnyogcsípéssel gazdagodva szálltunk fel a vonatra és hagytuk magunk mögött a Balatont.

Számomra ez a pár nap a volt a nyár egyik legnagyobb élménye. Azzal a közösséggel lehettem együtt, akikkel év közben minden pénteken együtt énekelünk, hallgatjuk Isten igéjét. Jó volt a történeteket úgy hallgatni, hogy a Jézussal való találkozásunk után nekünk is megváltozhat az életünk. Remélem jövőre is találkozunk ilyen formában is, vagyis lesz ilyen „hosszú” ifi óránk! ☺

KUCSERA TÍMEA

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

a hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin a gyülekezeti házban (Fő u. 155.): vasárnap és az egyházi ünnepeken **9.30** órákor. (a hónap 2. vasárnapján családi, a 3. vasárnapon úrvacsorával)

Imaóra: vasárnap 9.15 órákor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap, az istentisztelettel párhuzamosan (**Budakeszin** is)

Bibliórák:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)

Bibliaiskola: minden hónap 2. hétfőjén 18 órákor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliórája Csütörtökön (*kéthetente*) 19.30 órákor családnál

Házaspáros kör: minden hónap 3. csütörtökén 19.30-tól családnál

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak pénteken 18.00 órákor

Konfirmációi előkészítés:

Előre egyeztetett időpontban.

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.

Zugligeti Ált. Iskola

Kedd 14.00 órákor – 3–6. o. 401.

Pannónia Sacra Katolikus Ált. Iskola

Hétfő 11.00 órákor – 4. o.

Hétfő 12.05 órákor – 2. o.

ELTE Gyakorló Ált. Iskola

Hétfő 13.15 órákor – 1–2. o.

Jókai Mór Ált. Iskola

Csütörtök 14.05 órákor – 1–3. oszt.

Baba-mama kör:

Minden hónap 2. és 4. szerdáján de. 10.00 órákor az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 8243373 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu
Olvasói észrevételeket szeretettel várjuk: annabuky@hotmail.com
Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, Kézdy Pál

Web oldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor Nyomdája
A kiadvány megjelenését a XII. Kerületi Önkormányzat támogatja